

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **L. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 12. 2011, čj. OAM-334/LE-BE02-ZA04-2011, E. č. L009090,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) proti shora označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu.

Žalobce tvrdí, že žalovaný porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Žalovaný si o výpovědi žalobce nemohl učinit dostatečný úsudek, neboť nezjišťoval relevantní informace o zemi původu. Správní orgán je povinen brát v potaz zprávy monitorující stav a dodržování lidských práv v zemi původu, a to při každé – byť opakované – žádosti, a zkoumat, zda nedošlo ke změně okolností. Žalobce přitom poukazuje na zdroje, z nichž je patrné, že v Mongolsku stále není vyřešen problém s postihováním vládních činitelů za porušování lidských práv, dále problémy se zneužíváním vězňů a zadržených osob ze strany policie, problémy se špatnými podmínkami ve věznicích a potíže s korupcí stíženým soudním systémem. Jelikož se žalobce dopustil krádeže, obává se, že bude zatčen a postižen za tento trestný čin a nelze se spoléhat na to, že s ním bude zacházeno v souladu s mezinárodně uznávanými standardy dodržování lidských práv.

Žalovaný v písemném vyjádření popřel oprávněnost žalobních námitek a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný trvá na tom, že žalobce ve druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádnou novou skutečnost, kterou by bylo zapotřebí meritorně posoudit, takovou skutečností není ani tvrzení o údajné smrti bratra, kterou snad zapříčinil bývalý zaměstnavatel žalobce. Správní řízení o první žalobcově žádosti přitom bylo zakončeno meritorním rozhodnutím, v němž byly všechny skutečnosti řádně posouzeny. Žalobce pak ve správní řízení uvedl, že proti němu není vedeno žádné trestní stíhání. Proto má žalovaný za to, že tvrzení o možnosti zatčení žalobce je pouze na úrovni hypotéz. Jelikož je Mongolsko Českou republikou považováno za třetí bezpečnou zemi původu, platí tato domněnka, pokud žadatel sám neprokáže opak. To se v dané věci nestalo. Žalovaný také zdůraznil, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je účelová a jediným motivem jejího podání je legalizace pobytu žalobce na území České republiky, které hodlá dosáhnout pomocí azylového řízení.

Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 4. 8. 2009 první žádost o udělení mezinárodní ochrany. V tomto prvním řízení žalobce uvedl, že z Mongolska odjel v červenci 2007 za prací. Chtěl si vydělat peníze, aby je mohl vrátit svému zaměstnavateli, jemuž je odcizil. Dále uvedl, že se chce starat o svoji přítelkyni, která po autonehodě leží v nemocnici. Druhou žádost žalobce podal dne 15. 11. 2011. Uvedl, že z Mongolska odjel kvůli problémům se svým zaměstnavatelem, který jej nutil dělat nezákonné věci. Nemohl již dále snášet jeho týrání. Také mu ukradl peníze, které by musel vrátit, jestliže by v Mongolsku zůstal. Uvedl dále, že byl zavražděn jeho bratr. Domnívá se, že tato vražda souvisí s krádeží peněz, neboť i bratr byl pod tlakem jeho zaměstnavatele. Rovněž má zdravotní potíže po autonehodě.

Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž dřívější žádost byla zamítnuta. Při zkoumání aktuální žádosti správní orgán dospěl k závěru, že uváděné důvody jsou totožné s důvody, které žalobce prezentoval v předchozím řízení. Za novou skutečnost nelze považovat ani smrt bratra. V žádosti žalobce neuvedl, že by na území Mongolska zůstali nějakí jeho příbuzní. Žalovaný tedy uzavřel, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné označit za nové ve smyslu zákona o azylu a že tedy nebyly dány důvody pro meritorní posouzení opakované žádosti. Žalovaný rovněž dodal, že žádost byla podána účelově s cílem legalizovat pobyt na území České republiky.

Soud přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Podle ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žalobce namítá, že je povinností žalovaného i při hodnocení tzv. novosti tvrzené skutečnosti brát v úvahu zprávy monitorující stav a dodržování lidských práv v zemi původu. Tato námitka však není důvodná. Tento požadavek totiž lze uplatnit až v okamžiku, kdy je o žádosti o udělení mezinárodní ochrany vedeno meritorní řízení. Aby však bylo možné meritorně projednat opakovaně podanou žádost, je nutné kumulativní splnění dvou podmínek: 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění; a 2) musí se jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení [§ 10a písm. e) zákona o azylu]. V této první fázi posuzování žádosti správní orgán pouze hodnotí a porovná skutečnosti uváděné žalobcem v první a druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Teprve pokud žalovaný dospěje k závěru, že žádost je přípustná, tj. jsou naplněny shora uvedené podmínky, provádí k tvrzeným skutečnostem dokazování (např. zprávami o zemi původu). Námitka žalobce proto není důvodná, neboť jeho požadavek je v rozporu konstrukcí právní úpravy opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany.

Žalobce se svou námitkou neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. ledna 2012

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
samosoudkyně

Rozsudek byl vyhlášen dne 27. ledna 2012 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost: Nešporová